

გიორგი გარგვალაშვილი დაწოვლის ცენტრი
„ისამი ქვეყნას აკავებთ, სადაც ცხისძირი ჩინოვნია საჭრის მახური იქნება“...

კოალიცია “ქართული ოცნების” პრეზიდენტობის კანდიდატი გიორგი მარგველაშვილი წინა-საარჩევნო კამპანიის ფარგლებში ამომრჩეველს დედოფლისწყაროში შეხვდა. მასთან ერთად მოსახლეობასთან შესვედრას ესწრებოდნენ ჯანდაცვის მინისტრი დავით სერგეენოვა, სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილე დავით შერვაშიძე, პარლამენტის წევრები: ალექსანდრე თამაზაშვილი, ნანა ყეინიშვილი და ზურაბ ზვიადური, ასევე მსახიობები: ზაზა კოლელიშვილი და გუჯა ბურდული. ჯანდაცვის მინისტრმა დავით სერგეენოვმ მოკლედ ისაუბრა ამ სფეროში არსებულ სიტუაციაზე და პრეზიდენტობის კანდიდატი დაახსიათა: „ჩემთვის, პირადად, უხერხულია, ვიღაპარაკო ჯანდაცვის სისტემის მიღწევებზე, მაგრამ ერთი რამე შემიძლია ვთქა-მთავრობა გახდა თითოეულ თქვენგანზე, თითოეულ ადამიანზე ორიენტირებული და თქვენი ნება-სურვილის განმახორციელებელი, რაც არ ხდებოდა ბოლო ათწლეულების განმავლობაში. მე მჯერა, რომ მარგველაშვილი გახდება პრეზიდენტი და ის იქნება იმის გარანტი, რომ მთავრობის ნარმომადგენლებს ხალხი მხოლოდ წინასაარჩევნოდ აღარ გაახსენდებათ და მოსახლეობის აზრი მხოლოდ არჩევნებზე კი არ იქნება მნიშვნელოვანი, არამედ ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღების მომენტში. თქვენი აზრის, თქვენი შეხედულებების გათვალისწინება მოხდება სახელმწიფოს, რეგიონის მოწყობის დროს – ჭეშმარიტი დემოკრატიული მმართველობის პირობად სერგეენოვმ სწორედ მარგველაშვილის პრეზიდენტად არჩევა დაასახელა. სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილე დავით შერვაშიძემ კი დედოფლისწყაროებულს ის პერიოდი შეახსენა, როცა სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ამ რაიონში, სადაც პრიორიტეტული სწორედ აგრარული სექტორია, სოფლის მეურნეობის სამართველოც კი არ ჰქონდა, რომ აღარავერი ვთქვათ ამ სფეროში შექმნილ უამრავ პრობლემაზე. ახალმა მთავრობამ მოახერხა მნიშვნელოვანი პროექტების განხორციელება აგრარულ სექტორში, რამაც გლეხები მინისკენ და სოფლისკენ შემოაბრუნა: “ყველა ის დიდი წესილი, რომელიც ამ სფეროში იყო დაგროვილი, უახლოეს პერიოდში უნდა მოგვარებულიყო და დავიწყეთ მნიშვნელოვანი პროექტების განხორციელება. ეს იყო საგაზაფხულო პროგრამა, რომელმაც ყველას გაგიჩინათ იმედი, რომ დაბრუნებოდით სოფელს, თქვენს მინას... ეს არის დასაწყისი და ნაწილი იმ დიდი პროექტების, რასაც მთავრობა მომავალშიც გეგმავს. ჩვენ ვმუშაობთ უამრავი მიმართულებით, როგორიცაა მემარცვლეობის, მეხილეობის და სხვა დარგების განვითარება... ასევე დაგეგმილი გვაქვს პროექტი კოოპერაციის შესახებ, რომელიც მო-

გაცემს მთელი რიგი დარგების განვითარების საშუალებას. მუშავდება მიწის კოდექსი, სადაც დაწვრილებით განწერება ყველა ნიუანსი, მათ შორის მიწის დაფურენციაცია, რაც ბევრ თქვენ-განს აღლებდს. მნიშვნელოვანი ნაპიჯების გადადგმა იგეგმება ვეტერინარიის კუთხით. მაგრამ ეს გეგმები არ განხორციელდება, თუ პრეზიდენტად ვერ ვიხილავთ გიორგი მარგველაშვილს"-განაცხადა დაკით შერვამიძემ.

საქართველოს პარლამენტის წევრმა, ჩვენ რაონის მკვიდრმა აღექსანდრე თამაზაშვილმა შეკრებილ საზოგადოებას ის მძიმე დღეები გაასენა, რომელიც მათ ერთი წლის წინ გამოიარეს და კიდევ ერთხელ მოუწოდა დედოფლისნებაროელებს მხარდაჭერისკენ: „ყველა ერთად ვიბრძოდით საქართველოს გადარჩენისთვის. ეს ბრძოლა კულავ გრძელდება და მოგიწოდებთ, ყველანი მოხვიდეთ არჩევნებზე და გააკეთოთ თქვენი არჩევანი“. სწორი არჩევანისკენ მოუწოდა დედოფლისნებაროელ ამომრჩეველს პარლამენტარიმანანა ყენიშვილმაც, რომელმაც მათ ამაყი, ზვიადი ხასიათის გამომადლობა გადაუხადა და გამორჩეული იმედით დაემშვიდობა. შემდეგ დეოფლისნებაროელების წინაშე პრეზიდენტობის კანდიდატი თავად წარსდგა და წინა-საარჩევნო პლატფორმა გააცნო მათ: „ მოგესალმებით, დედოფლისნებაროელებო, მოგესალმებით დიდი სიყვარულით, მიხარია, რომ ვხედავ ხალხს, რომელიც სულ ერთ თვეში ბოლომდე გადაიბარებს ხელისუფლებას. ბოლომდე აიღებს ქვეყნის მართვის სადაცებს ხელში, ბოლომდე ექნება იმედით და დააწყებს სრულიად ახალი ქვეყნის შენებას. და რადგანაც თქვენ ხართ მომავალი მმართველები ამ ქვეყნის, მინდა გითხრათ იმ გეგმების შესახებ, რომელსაც ვადგრძით ბიძინა ივანიშვილთან ერთად, იმ ხედვების შესახებ, რომელსაც ერთად ვვეგმავლით. რადგანაც მომავალში ჩვენ ერთად უნდა ავარენოთ ეს ქვეყანა. და ამ გეგმის პირველი ეტაპი იყო ის, რომ ხელისუფლება უნდა წაგვერთმია, ხელისუფლება უნდა გამოვევებით და დააწყებს სახლისათვის, ვისაც ჰქონდა ფულიც და უშიშროების სამსახურიც, ვისაც ჰქონდა მთელი ქსელი თითოეულ ოჯახში, რათა დაეშინებინა ოჯახის ყველა წევრი, თითოეულ ოჯახში ჰყავდა პრობაციონერი, და ამის გარდა, ეკონომიკურად იმდენად გატეხა წელში ეს იჯახები, რომ ადამიანი მუდმივად ფიქრობდა არა იმაზე, თუ როგორ გაემშვენიერებინა თავისი ქვეყანა, არამედ ადამიანი ფიქრობდა იმაზე, როგორ გადარჩენილიყო. და ეს ხდებოდა საკუთარ საშმობლოში... მაშინ ჩვენ ერთად დავვეგმეთ: მიუხედავად იმისა, რომ ასებობს უშიშროება, რომელიც ატერორებს მოსახლეობას, მოუხედავად იმისა, რომ ძალიან ბევრი ეკონომიკური პრობლემაა, ქართველი არასიღდეს შემდგრალა, როცა საუბარი იყო თავისუფლებაზე-ეს-

იყო უნარი, რამაც ჩვენი ქვეყანა არაერთხელ გადაარჩინა; ეს უნარი ქართველებს საუკუნეების მანძილზე ამთლიანებდა და შეუძლებელი იყო, რომ ეს დაკარგულიყო... და მაშინ დაიგეგმა: ჩვენ დავიწყებთ სრულიად მშვიდობიან ქმედებას და ამ მშვიდობიანი ქმედების მთავარი ადრესატი იქნება თავისუფლებისმოყვარე ქართველი ერი. და ეს ერი შეძლებს მშვიდობიანად, უსისხლოდ გაუშვას ხელისუფლებიდან ის ადამიანები, რომლებიც ყველაფერზე წამსვლელები იყვნენ. ამ გეგმის ფარგლებში, შარშან, იმ ხედვით, რომელიც ჩამოაყალიბა ბიძინა ივნიშვილმა, წამოვილეთ ის ხელისუფლება იმ ხალხისგან, რომელიც ქვეყანას სულ სხვა გზით მიაქანებდა"- შარშანდელი რთული წინასაარჩევნო პერიოდი მიმოიხილა მარგველაშვილმა და სწორი გათვლისთვის კიდევ ერთხელ მაღლობა გადაუხადა ბიძინა ივნიშვილს და ხალხს, რომელიც არ შეშინდა და სწორი არჩევანი დააფიქსირა.

„არჩევნების შემდეგ დაიწყო კოპაბიტაციის პროცესი. რომელიც იმაში გამოიხატებოდა, რომ რასაც ჩვენ დავიწყებდით, ყველაგან იყო ჩასაფრებული მცდელობა იმის, რათა ნებისმიერი მთავრობის წამოწყება წარმატებით არ დასრულებულიყო. თუ სოფლის მეურნეობის სამინისტრო ცდილობდა, დაერიგებინა ვაუჩერები, ისნი ცდილობდნენ, არასწორად ჩაეწერათ მიწა - ამ ყველაფერს ჰქონდა ერთი თავი, მაგრამ ბევრი საცეცი, აბლაბუდას ქსელივით გამლილი. უამრავ გაზითში და სხვადასხვა საინფორმაციო საშუალებები არ ცხრებოდა განცხადები იმასთან დაკავშირებით, რომ „ქართული ოცნება“ არ ასრულებს თავის დაპირებებს... და ამის მიუხედავად, თქვენ მაინც დაინახეთ რეალობა, თქვენ დაინახეთ, რომ ბალები გახდა უფასო, უფასოდ დარიგდა საკოლო სახელმძღვანელოები, გაზაფხულზე დაწყო ხვნა-თესვა, დაიწყო საირიგაციო სისტემის გამართვა, დაინახეთ, რომ რთველი უმტკივნეულოდ ჩატარდა, რომ პენსიები და შემწეობები გაიზარდა. და დიდი მაღლობა, რომ თქვენ არ მოტყუცდით. ეს იყო მძიმე ერთი წელინადი. მაგრამ იქაც ვეგეგმავდით და ვეგემავთ თქვენთან ერთად. ჩვენ ამ ერთ წელინადს ერთად გაუძლეოთ. ახლა იწყება ახალი ერა საქართველოში, როცა ვეგეგმავთ ისეთი სახელმწიფოს აშენებას, როცა ნებისმიერი ხელისუფალი ხალხის მსახური იქნება. ეს იქნება მართლაც განსაკუთრებული ქვეყანა"-აღნიშნა მარგველაშვილმა და თავისი გამოსვლა არა მხოლოდ წინასაარჩევნო დაპირებების უცილობელი შესრულების პირობით დაასრულა, არამედ დასძინა, რომ ის პრეზიდენტგად არჩევის შემთხვევაში კაბინეტში ჯდომას არ აპირებს და ხალხთან მუდმივი კომუნიკაციის რეჟიმში იმუშავებს.

ინგა შიომლაშვილი

20 წელი გავიდა, ტკივილი კი არ ნებდება, იმ დღეების გახსენებაზე ისევ ცრუ-მლი აწვება თვალებს, ისევ კვნესს გული, ისევ ფორიაქობს სული, არ მშვიდება, ვერ ეგუება დაკარგულ სოხუმს, ისევ ისე გვტკივა აფხაზეთი- თვალნარმტაცი, ბარაქანი, გაზუყოფელი, კუთხე ჩვენ ქვეყნისა, რომელსაც დღეს შორიდან, დედას მოცოლებული ჩვილის მონატრებით გავცექრით. რა ბედნიერები ვიყავით ჩვენ ჩვენს ბავშვობასა და ახალგაზრდობაში- ექსკურსიაზე თუ დასასვენებლად ჩასულება ვტკბოდით აფხაზეთის სილამაზით. ბიჭვნითაში უკრნალისტთა დიდი, კეთილმოწყობილი და ლაბაზი სახლი ზედ ზღვის პირზე იდგა. იქ ჩშირად გვიტარდებოდა სემინარები, პროფესიული ცოდნის ასამაღლებელი კურსები მთელი წლის მანძილზე იმართებოდა. წელიწადის ყველა დრო საინტერსო და მიზნიდველი იყო. ბოლოს 1980 წლის 13 დეკემბრიდან 27 დეკემბრამდე მშრომელთა წერილებზე მომუშავე უკრნალისტების შეკრებაზე ვიყავ. ზარმოლუდებნად მზიანი დეკემბერი იდგა. ის მზიანი აფხაზეთი სამუდმოდ დარჩა ჩემს მეხსიერბაში და მონატრებად იქცა... ტკივილი არ ცხრება, რადგან ჩემი თაობის ადამიანებმა ვიცით, რაც დავუკარგეთ, რაც გვენატრება, ჩვენმა შეილება და შეილომშეილება კი არ იციან, რადგან არ უნდახავთ, მათ შეიძლება მხოლოდ წარმოიდგინონ, მაგრამ, როგორ შეიძლება წარმოიდგინო ის წალკოტი, რასაც ბზიფის ხეობა ჰქვია და გზა, რომელსაც რინის ტბაზე მიჰყავხარ, ტბაზე, რომლის ცალი და ბადალი არ მეგულება დედამინაზე- კამაკამა, შეუკრყნელი, ცისა და დედამინის ანარეკულში ჩამტკვეთ.

ტკივილა 27 სექტემბერი, სოხუმის დაცემის დღე, როცა ქართულ-აფხაზური (და არა მხოლოდ) შეიარაღებული კონფლიქტის ბოლო, გადამწყვეტი ბრძოლა დასრულდა, კონფლიქტისა, რომელიც 13 ოქტომბერი 13

სამშობლოს პედი

მშვერინი სამყარო,
ხარობს თვალი და გული
მიყვარს მე ჩემი სამშობლო,
ათასფრად მოქარებული.
სანამ ვიცხოვრებ ამ ქეყნად,
ხორცს გამეყრება სული,
ვიზიონ აფხაზ-ოსეთის,
მიწები დაკარგული
ვიძრძოლებ კალმის მოხაზვით,
როგორც მხატვარი ფუნჯით
თვალნინ გადაუშლი სუკელას

ର୍ଯ୍ୟମି ସାମନ୍ଦଲ୍ଲଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞେକୁଣ୍ଠିତ,
ଅନ୍ଧାରରେ ପୂର୍ବରୁଷଙ୍କ ପାଦଗାନାଳା,
ପ୍ରାଚୀ କାମକାମା ଏବଂ ଲ୍ଲୁର୍ଜାଣ
ଫେରିବିରୁ ମନ୍ଦିରଗୁଣ୍ଠିଲୁ ସାମନ୍ଦରଙ୍ଗୁ,
ଗାନ୍ଧାରିକୁଠିଦେଖ ଶୁର୍ଜିଲିବୁ.
ର୍ଯ୍ୟନିଳି କ୍ଷାଲାମନ୍ଦର୍ବ ହାତିକୁପାଥ,
ଗାନ୍ଧାରିବାରି ମନ୍ତ୍ରବୀର,
ପ୍ରାଚୀଲଙ୍ଘନ ମନ୍ଦିରକୁଣ୍ଠିତ ସାମାରତାଳୁ
ର୍ଯ୍ୟମି ସାମନ୍ଦଲ୍ଲଙ୍କୁ ଦେଇଲି.
ଅତ୍ୟକ୍ଷାତ୍ରେ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ,
ରନ୍ଧର ଦ୍ୱାରାଗୁଣ୍ଠିତ ଗ୍ରେନ୍ଦିତ
ଅରାଜ୍ୟରେ ଆବାହାଗ୍ରହନିବି,
କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରବୀରିରେ.
ଶିଶୁରେ ଶାର୍କର ପ୍ରାଣମୂଳିତ ଶାପଗୁଣାଳା,

ქმი შესულმა სეპარატისტებმა დარჩენილი
ნანილების და მოსახლეობის არნაბულების
ხოცვა- ულეტვა მოაწყეს. აფხაზეთის ძა-
ნისტრთა საპტოს თავმჯდომარე ურული
შარტავა, სოხუმის მერი გურამ გაბისეკა-
რია და ადგილობრივი მთავრობის წევრი
რაულ ებბა, რომლებმაც ქალაქის დატოვე-
ბაზე უძრი თქვეს, მთავრობის სახლის წინ
დახვრიტეს. სოხუმის დაცემას რეგიონში
დარჩენილი მოსახლეობის ეთნიკური წმენ-
და მოჰყვა. 250 ათასზე მეტი ქართველი,
ბერძენი თუ სხვა უმცირესობების წარმო-
მადგენლი აფხაზეთიდან დევნილი გახდა.
ტელევიზორებს მიჯაჭულნი, ჯერ კი-
დევ 9 აპრილის მოუწეულებელი ტკიცილით
გულგანხეთიში, თვლულურ ვადევნილით
თოვლიანი სვანეთის მთებზე გადმომავალ
ადამიანებს, მთა შორის ქალებს, ბავშვებს,
მოხუცებს, რომლებიც სიცივისა და ში-
შილისაგან გზადაგზა იხოცებოდნენ. მას
მერე გვტკივა აფხაზეთი, მას მერე ვერა-

ვერცინ შელახოს ერი.
გავამთლიანოთ სამშობლო!!!
ვიხილოთ ბედნიერი.

არასოდეს მიგვატოვო

საყვარელო საქართველოვა,
შენი ძუძუ გვიწოვა,
გზები შენსკენ მომავალი
დავკარგეთ, ვერ გვაპოვა.
არ ველოდით ამ განაჩენს,
შენს შევილებად ალარ გვთვლია
თითქოს თვალზე ბინდი გვეკვე
გველარ ვეტევთ, დლებს მზია

ზონის დაადვ ძალაში ამ ჭრილობას... პირი-ქით, მას დაემატა სამაჩიაბლი, ქართულ იჯახებს ნათესაური სისხლით გადაჯაჭვული ოსების დაკარგვა და მტრად მოკიდება, რუსული აგრესის „მწვერვალი“-2008 ბლის აგვისტო... დღეს ისევ ჩვენს გულშე გადადის მცოცავი მავიულხლართების ეკლიანი ხევულები ქართლში... როდემდე და სადამდე, ღმერთი! ნუთუ საუკუნეებით აჭერი ჩვენი ურთიერთობები რამდენიმე ათეულმა წელმა უნდა წალევოს?! არამც და არამც, იმედს ნუ გადაიგნურავთ, მითევეგბა და პატიება ხომ ქრისტეს სკულის ასაფერებლთა-საფუძველია! ჩვენ შევრიგდებით! იქნებ მათაც არანაკლებ სტკივათ დედა-საქართველოდან მოგლევგა?!

და მინდა, ჩემი წერილი ერთი კარგი ქართველი ქალის ორი ლექსით დავამთაცვო, ლექსით, რომელშიც სწორედ გამოთლიანების იმედი ანთია. გულო, იგივე ლაზინის ჯავახიცილი ჩემი გაზირის დეველიპერელი გულშემატეკივარი და ავტორია. ის ლაგოდებში დაიბადა 1951 წლის 1 მარტს. სკოლა დაამთავრა და ბეჭი იზაანელ გივი ჯავახიშვილს დაუკავშირა. ბავშვობიდანვე ფაქტზე სული და ჰუანიტარული საგნზისადმი გამორჩეული მიღრეკილება ჰქონდა. ეს ყველაფერი კი მის პოზიაში გადმოიღვარა. ინტენსიურად გვრცელდა პატრიოტულ და ლირიკულ ლექსებს, ჩანახატებს. მერე ერთხანობას „დაიკარგა“, კავშირები განცდა, ცხოვრება აირია და... ლამზირამაც საცხოვრებელი ადგილი გამოიცვალა. ის ახლა სიღნაღმის რაონის სოფელ საქობოში ცხოვრობს, სამი მცირელის და ცხრა შვილიშვილის პატრონია. ძუბა კი მანც არ სტოვებს. დღეს მის ორ ლექსს გთავაზობთ, ლექსს, რომელშიც ქართველების, აფაზების და ოსების ტკი-კილია გაერთიანებული.

ნაირა გორაჟველი

გულს ეჭვები რატომ გვიღრდინის,
ეს გვარგუნა ღმერთმა ბედად?
ნუთუ წვენი სიყვარული,
მტრის ხელსგან მართლა კვდება?
უშენობით როგორ გავძლოთ?
გულზე ცეცხლი მოგვდებია,
ერთად ვძებნოთ სამართალი.
სანამდე არ არის გვიან.
შენთან დაბრუნებას ვნატრობთ,
იმედი გვაქს ერთადერთი.
არასოდეს მიგვატოვო

၁၂၁

20 ცელი სოცუალურ დაცვისან

27 საქტემბერს სოხუმის დაცემი-
დან 20 წლით შესრულდა. სამხედრო
დაპირისპირება აფხაზეთში 1992 წლის
14 აგვისტოს დაიწყო. სოჭი-ინგირის
სარკინიგზო მონაკვეთის დასაცავად
აფხაზეთის ტერიტორიაზე შესულ სა-
ქართველოს თავდაცვის სამინისტროს
ეროვნულ გვარდიას აფხაზეთის უმაღ-
ლესი საბჭოს თავმჯდომარის, ვლაძი-
ლავ არძინბას განკარგულებით შექმნი-
ლმა „აფხაზურმა გვარდიამ“, ოჩამჩირის
რაიონის სოფელ ოხურეისთან ცეცხლი
გაუხსნა.

სახელმწიფო საბჭოო სოჭი-ინგირის რეკინგზის მონაცევის დასაცავად აფხაზეთში ეროვნული გვარდის შეყვანა 11 აგვისტოს, ვლაძისლავ არძნებასთან შეთანხმების შემდეგ გადაწყვიტა. შეთანხმების მიუხედავად, „აფხაზურმა გვარდიაზ“ საქართველოს ეროვნულ გვარდისა აფხაზეთის ტერიტორიაზე გადაადგილებისას ნინაალმდევობა ოჩამჩირისა და გულრიფშის რაიონებში და ქალაქ სოხუმში გაუწია, რასაც აფხაზეთში საომარი მოქმედებების დაწყება მოჰვევა.

აფხაზეთში სამხედრო დაპირისპირება 13 თვეს და 13 დღეს გაგრძელდა და 1993 წლის 27 სექტემბერს, სოფუმის დაცემით და საქართველოს შეიარაღებული ძალების მარცხით დასრულდა. რუსულ-აფხაზურმა შენაერთებმა მდინარე ენგურის გასწვრივ პოზიციები 1993 წლის 30 სექტემბერს დაიკავეს. აფხაზეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის ხელისუფლება „საქართველოზე გამარ-

ჯვებისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის ღლეს“ ყოველი წლის 30 სექტემბერს აღნიშვნას.

ამ დრომდე დაუზუსტებელი მონაცემებით, აფხაზეთში 1992-1993 წლებში მიმდინარე სამხედრო დაპირისპირებისას, ქართული მხრიდან 10 ათასზე მეტი ჯარისკაცი და მშვიდობიანი მოქალაქეები დაიღუპა. 300 ათასი აფხაზეთიდან დევნილი ქართველი კი უსახლკაროდ დარჩა.

აფხაზური მხარის მონაცემებით კი,
დაიღუპა 3 500 და დაიჭრა 2 ათასამდე
აობაზი.

* * *

მართალია, ყოველ 27 სექტემბერს
ვიხსნებთ აფხაზეთს, მაგრამ ფაქტია,
რომ ეს ტკივილი ისე აღარ გვაწუხებს,
როგორც მაშინ, როცა ახალი იარა იყო....
იქნებ ხალხური სიბრძნეც, რომ დრო ყვე-
ლა ტკივილს აამესს, გარკვეულნილად,
მართალია, ან იქნებ ახლახასს და ყარგულ
ტერიტორიებშიცაა საქმე-დცასა და დვან-
ში განვითარებულ მოვლენებს ვგულისხ-
მობ, მაგრამ ეს არავის გვამართლებს,
არც ხალხს და არც იმ სტრუქტურას, ვისი
გადაწყვეტილებითაც თბილისში ბანერები
წარნერით - "აფხაზეთი-ჩვენი ტკივილი" სა-
დღაც გაქრა... არ მინდა დავიჯვერო, რომ
მალე ქართლში არსებული პრობლემებიც
მიგვავიწყდება ახალი ცხელი წერტილების
საბაზით... არ მინდა ჰერეთის, ტაო-კლა-
რჯეთის დაბრუნება სამუდამი უტონიად
გვეკცეს, არ მინდა მტერმა ირნმუნოს, რომ
ჩვენ ტკივილს და ამ ტკივილის დათმენას
იოლად ვეგულებით...

ხელისგულებზე წაგლეჯილი სამშობლო მტკიცა!

ხელისგულებზე წაგლეჯილი სამშობლო მტკიცა,
ხელისგულებზე ატერებულ სამშობლოს ვდარდობ,
საქართველოსთვის განნირული ქართველი ტყვე ვარ,
ბედისწერას რომ შეატოვეს მტრების წინ მარტო.
ამორძალი ვარ, გავიჭრები დაისრულ მთებში,
და თუ მომხვდური მომენტევა თმებჩაშლილ ხიზანს,
ქართულ სულს მაინც ვერ ჩაჰკლავენ. მომხვდურნი ჩემში,
მე ცხრა ქართველი მეომარი მომაყრის მინას.
კოლხეთის მდიდრულ დემებებში კვლავ ვებრძვი სურვილს,
და სეფე-ქალი მთვარის სვეტთან ძევა ააზურს უკრავს,
ვბრუნდები თექვენთან, მეღე ვარ ჯვარცმული სულით,
და ცოცხალ-მკვდარი ოქროს სანმისს ვიპრუნებთ უკან!..
შეშლილა მთვარე, შეიძალა ფიქრები როგორც,
და საქართველო, მე შენს გარდა ვერაფერს ვხედავ,
ვარ ლეკის მთიდან მოპარული უცნობი გოგო -
- მტრისგან მოკლული გულისწორის დავტირი ცხედარს.
ჩემს სამშობლოში მიწოდებენ ჯალათნი ლტოაუილს,
მომეძალება ტრაგიულად უსიტყვო სევდა,
ლილე ვარ, ლილე - უგვირგვინო დედოფლის როლით,
მეფე გაორგის ერთადერთი მემკვიდრის დედა!
ვარ ნაომარი, ნატყვიარი ჭრილობით ახლით,
არ შემრჩა ძალა გავეკიდო ქარიშხლებს მკიცანს,
ხელისგულებზე წუ მეხებით ბრძოლებით დალლილს,
ხელისგულებზე წაგლეჯილი სამშობლო მტკიცა!..

የኢትዮጵያውያንድ ቤት ማስተማሪያ ማስተማሪያ

ვისაც ეგრეთ წოდებულ
ჯარის წყლის მიმდებარე ტე-
რიტორიასთან გაუვლია, შეუ-
მჩნეველი არ დარჩებოდა გზის
პირას, პატარა დახლზე გა-
მოფენილი ხის ნაკეთობები.
თვალი ვერ იმასხოვრებს უა-
მრავ ლამაზ ნივთს, რომელშიც
ყველაფერი ქართული იკითხე-
ბა და უფრო მეტი სიამაყით
ჩქროლავს ძარღვებში სისხლი,
რომელშიც ჩვენი გენეტიკა ყი-
ვის. ეს კია, ხეში ნაკვეთი ნი-
ვთები გულს მაღამოდ ედება
და თვალის ჩინსაც ხიბლავს.
დახლიდან ჩონგურებს, ხის
ჯვრები, ეკლესიები, პატარა
ქვევრები, სასმისი ფიალები,
სხვადასხვა ზომის აკვენები,
ლამაზ-ლამაზი შანდლები შე-
მოგვყურებს, თითქოს რაღა-
ცას ძევლისძველს და ტრადი-
ციულს გვიყვება. დაილოცოს
ქართველი კაცის მარჯვენა,
მისი შრომა და გარჯა მუდამ
დაფასებულიყოს, -იტყვის
ადამიანი, რომელიც წინაპართა
გადმოკიმოს თა ნასწაროს

မართლაც, ნითლად ღვივის და
თვალს ძალიან აამებს. ჩემი
მასპინძელი ტკბილმოსაურე
აღმოჩნდა, ცხადია, ქართუ-
ლი საქმის მკეთებელი კაცი,
სხვანაირი მასპინძელი ვერც
იქნებოდა. საუბარი ადვილად
ავაწყეთ. სადაურობა ვკითხე
და თვალები გაუნათდა, ესია-
მოვნა, მისი წარმომავლობით
რომ დავინტერესდი.

- მირზანში დავიბდე და
გავიზარდე, სწორედ ნიკო ფი-
როსმანაშვილის სახლმუზეუ-
მის წინ იდგა ჩემი სახლი, იქ
გავატარე ბაგშვიბა, მამაჩემს
ლექსო ერქვა, დედას, - ეკა-
ტერინე. ჩვენს ოჯახს „მე-
დროშიანთ“ გვეძახოდნენ,
ჩვენი ჩამომავლები ახორენი,
ჯანღონით სავსე და ლამაზი
ხალხი იყვნენ, მუდამ ომებში
დადიოდნენ, ოჯახის ზედმეტ-
სახელიც ამაზე მეტყველებს,
- „მედროშიანები“, როგორც
ჩანს ჩემს მამა-პაპას ომში
დროშა მიჰქონდა წინ, აქედან
გამომდინარე, მათზე მოდიო-
და დიდი ძალისხმევაც, ომში
დროშის დაცვა ადვილი საქმე
არ გახორდათ.

ზებს. თანაც, დაინტერესებული ვარ, რომ ოჯახი ვარჩინო, არც მეუღლე მუშაობს, მე კი, ასე დაინვალიდებული, მარტო პენსიის ანაბარა ვარ, სოციალური დახმარებაც არ გვაქვს, წელიწადნახევრის წინ სიტყვიერი მითითება მიიღო სოციალურმა სამსახურმა, სწორედ იმიტომ, რომ ჩემი შვილი ამავე სამსახურში მუშაობს, არ გეკუთვნითო და მოგვისალება. არ ვწუნუნებ, მაგრამ, სად იყო სამართალი, ჩემს შვილს ხომ თავისი იჯახი აქვს, ჩვენ კი ჩვენი, რატომ უნდა მოგვქანონა ასა?!

ମିତ୍ରିନ୍ଦ୍ରବ୍ଧିତ୍ୟତ୍ ଫାଵଦିନଦୀ, ତା
ବିଶ୍ୱାସାଲ୍ଲି ଆଶ୍ରିତ ଗାମହିତ୍ୟକ
ଲୋତ ପରିପାଳି ପ୍ରମାଣିତରେ ଏ
ତାଙ୍କିଶ୍ୱାସାଲ୍ଲି ସିତ୍ପିତ୍ରିକୁ ଜ୍ଞାନ
ପାଇଁ ଫଳେଶାତ୍. ମିଶ୍ରବ୍ରଦ୍ଧାବାଦୀ

- ხალხს გამდლეობას და
- იმედის დაუკარგაობას, შრო-
მისტიკურობის სა- სა- სა-

აგრძელებს. და განა რა არის
ამაზე უფრო ქართული, უფრო
სულში ჩამნვდომი, ვიდრე ეს
კეთილშობილური საქმე, რო-
მელსაც ხეში ამღრებული
სათქმელი ჰქვია. იქვე, დახლ-
თან ახლოს, პატარა ჯიხურია,
იმ ჯიხურიდან მუდამ ჩაქეჩის
კაკუნის ხმა მოისმის, ან და-
ბალ ხმაზე ღილინი. შიგნით,
სახეზე პირსავს, ტანსული
მამაკაცი დაგხვდებათ, კეთი-
ლი გამომეტყველებით. ფეხე-
ბი? - ფეხები არ უჩანს, ორვე
ფეხმოვეთილი, კაცი ეტლში
ზის, მაგრამ ხელები არ ისვე-
ნებს, - შრომობს და შრომობს.
არსენა მარაბდელის სიტყვები
მასხენდება, „უქმად ჯდომას,
უქმად შრომა სჯობია!“ ახლა
ორმაგად კი არა, ასმაგად და-
საფასებელია ამ კაცის შრო-

მირზაანის რვაწლიანი სკო-
ლა დაგემთავრე ხუთებზე,
სწავლა ცეკვაშირის კოოპერა-
ტიულ ტექნიკუმში განვაგრძე,
დამთავრების შემდეგ კი წი-
თელწყაროს რაიკოპერატივში
რიგით გამყიდველად დავიწყე
მუშაობა მაღლე ჯარში წავედი,
ჯარიდან დაბრუნების შემდეგ
ჩავაპარე უმაღლესში, კოო-
პერატიულ ინსტიტუტში ეკო-
ნომისტის სპეციალობით. 1978
წელს დავოჯახდი, მეუღლემ,
ნებით სამი შვილი მაჩუქა,
დღეს ხუთი შვილიშვილის და
ერთი შვილთაშვილის პაპა ვარ!
- ხესთან მუშაობა როდის

- ნამუშევრების რეალიზაციას თუ ახდენთ, შემოსავალი გაქვთ?!
- რეალიზაცია თითქმის არ მაქვს, იშვიათად თუ ვინმემ რამე იყიდოს და დააინტერესოს, თბილისშიც მაქვს გაგზავნილი რამდენიმე ნამუშევარი, იაფადაც ვყიდი, მაგრამ, აგრეთვები გადის და გაყიდვა ჭირს, არადა, სპეციალისტმა ნახა ეს ფანდურები და აღნიშნა, რომ ასეთი კარგი და მკვიდრი საკრავების შოვნა თვითონვანებასაც უჭირთ თურმე, ამაზე ბევრად ნაკლები ფანდურები უფრო ძვირად ფასობს

დღესადღონისი, უძრავის
გამოსინორდა ამ კუთხით მდე
გომარეობა. დაავირდით კარ
გად, გამოიცვალნენ მინის
ტრები, თანამდებობის პირნ
მაგრამ მოადგილეების გარდ
ყველა რიგითი ადამიანი თავი
პოსტზე დარჩა.

კითხის ტერიტორიაზე გამდებარებული გენერალური ქვეს, იყიდება და ვერ ვამზრდება, რომ ვიყიდოთ. სახლში მისურმა შვილებს გადავეცი პატარა ფანდური და ქვევრი, თან ავუჩხსენი, თუ რა იყო, რა მადლია მასში ჩაქსოვილი და რამდენად დიდი დანატოვარია

A black and white photograph showing a cluttered workshop or storage area. In the foreground, a large, round, textured object, possibly a piece of pottery or a large gourd, sits on a low shelf. The shelves are filled with various items, including what look like wooden crates, tools, and other household objects. A white chair is visible in the lower right corner. The background shows more shelves and what might be a doorway or entrance to another room.

მა. რამდენი ჯანლონით საცხე
ადამიანი გვინახავს, უქმად
რომ დაიარება და დღე და დამ
„ბირჟაზე“ ზის. ამ ადამიანმა
კი, ასეთ მძიმე მდგომარეობა-
შიც ჰპოვა თავისი შესაძლებ-
ლობების რეალიზება საზოგა-
დონებაში, ის ხეს ესაუბრება
და თავის სათქმელს ასე უუბ-
ნება ადამიანებს. კათილი საქ-
მეა ღმერთმანი. ალბათ, ვინც
იცნობთ, ყველა მიხვდით, ეს
საუბარი გივი ფირმსმანაშ-
ვილს ეხება. როცა მასთან
სტუმრად მივედი, ღვიის-
გან წითელი ფერის ფანდურს
თლიდა, ძვირფასიაო ღვია,

იყო, თან მირზაანიდან ვარ და
ეს გარემოება მოგეხსენებათ
გარკვეულ როლს თამაშობს.
ფიროსმანაშვილებს ეტყო-
ბა სისხლში გვაქვს ხელოვნე-
ბისადმი ტრიუალი გამჯდარი.
ბოლოს და ბოლოს, ნიკალას
სოფლელს ხელოვნება რომ არ
მიყვარდეს, აბა რა ვიქებო-
დი?! ბავშვობიდან მიყვარდა
ჩეირკედელაობა, როცა ფეხე-
ბი დავკარგე, ხეს მოვკიდე
ხელი, მომწონს და მსიამოვნე-
ბს ეს საქმე.ხესთან მუშაობით
ლამაზ ნივთს რომ გავაკეთებ
ხოლმე, მიხარია და ეს თითქოს
ცხოვრებას მივსებს, მიღამა-

— 1 —

卷之三

[View Details](#)

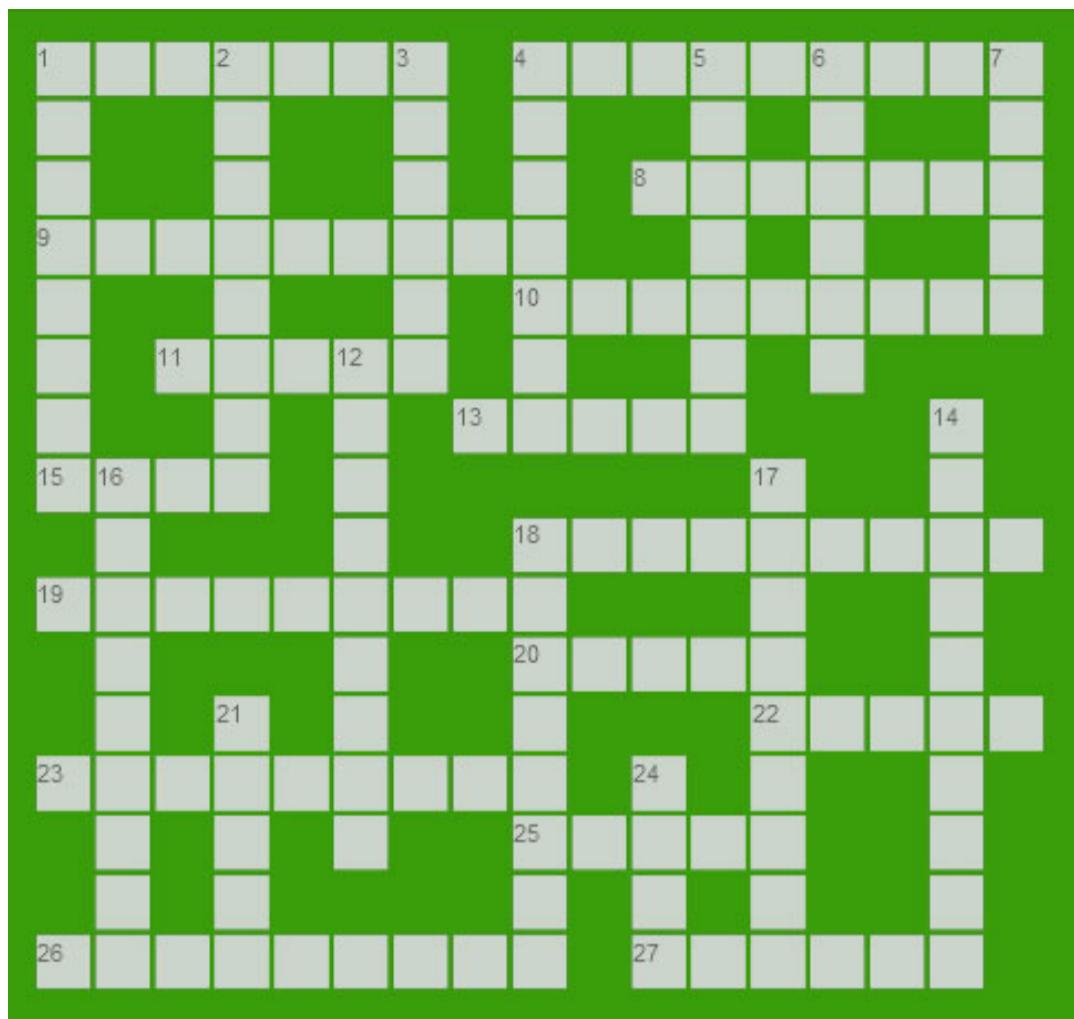
ქართველი

პორჩინიშვილურად: 1. წენა და... 4. გვატემალას დედაქალაქი. 8. მხიარული, ცელქი. 9. ქალაქი დიდ ბრიტანეთში. 10. მითიური მებრძოლი ქალები, იგივე ამორქანები. 11. ლორის ცხვირი. 13. საქმელი სოკო, წითელი ფერის მომრგვალო ქუფით და მოყვითალო ფეხით. 15. მარკვლული კულტურა. 18. მოხრილი ჯოხი, რომელიც გატყოცნის შემდეგ თუ მიზანს ვერ მოხვდა, უკან ბრუნდება. 19. შეხედულებათა სისტემა. მოვლენის აღმა, გაგება. რამე სამუშაოს მთავარი, განმასზღვრელი ჩანაფირი, წამყვანი აზრი. 20. სასუნთქი გზების მწვავე ინფექციური დავადება, რომელსაც ინვეცს ვიტუსი. 22. ძველებური იტალიური ოქროს ან ვერცხლის მოხუცა. 23. დაპირისპირება, ანუ... 25. სახელმწიფო შუამდნარეთში, რომელიც მდებარეობდა ტიგროსასა და ევფრატს შორის. 26. პედაგოგის ნანილი, რომელიც მოიცავს განათლების და აღზრდის თეორიას. 27. მექანიკული მწერალი, პრობაკიონი, დაიბადა 1918 წელს, ხუა ხოსე....

ვერტიკალურად: 1. კურორტი საქართველოში, რომელიც განთქმულია თერმულ-რადიოული მინერალური წყლის აბაზანებით. 2. ქარტულ გრამატიკაში შეშიდე ბრუნვა. 3. საზეიმო სვლა. 4. უნგრელების ტრადიციული და სამაყო ხორციანი კერძი. 5. საყველაოდ ცნობილი, გაცვეთილ ჭეშმარიტება. 6. მცხარული, სურნელოვანი ზეთი, ეკლესიური რიტუალების დროს. 7. მანძილის საზომი აღმოსავლეთის ქვეყნებში. დაახლოებით უდირის 5-7, 6-7 კილომეტრს. 12. შიში ქალების მიმართ. 14. თანდათანობით გაუარესება, ვარდა, უკან სვლა. 16. შვედეთის დედაქალაქი. 17. ციხესიმაგრე მესხეთში, იგივე ცულალისი. 18. ბულგარელი პოეტი ქალი, ნამდვილი გვარი ბელჩევა (1893-1993 წ.წ.) ელისავეტა... 21. თხელი, სიფრიფანა კანი რისამე. 24. საფუძველი, საყრდენი.

გასწორება

გაზეთ „შირაქის“ №36 ნომერში დაბეჭდილ ზემო ქედის საჯარო სკოლის აუქციონის განცხადების ტექსტში, რომელიც ეხება ბუფეტის ფუნქციონირებას, უნდა იკათხებოდეს: ფართის თვიური ღირებულება 20 ლარი, დანარჩენი როგორც ტექსტშია.

„დემოდისცენაროს საათი“

ქვიდა
17:30

განმეორებით 00:30

ილია მარტივოვიაშვილი
მოძახვა „რგორებისა“

მადლინებელი

რამდენიმე წლის წინ ძმა - ანთონ ბაბიანი გამიზდა ავად, სუნთქვა გაუჟირდა და ძალიან დამძიმდა, მის გადახრებას აღარავინ მოელოდა, მას ფლეხის პრობლემა ჰქონდა. იმ დროს ჩემი ძმა დღევანდელი ჩევნი მუნიციპალტეტის გამგებლის, ბატონი ირაკლი შიოლაშვილის მეზობლად მდგმურად ცხოვრიბდა. ირაკლის ოჯახმა და მისმა დედამ, ქალბატონმა მარინე ლვინიშვილმა არამარტო საუკეთესო მეზობლისა გაუზინეს ჩემს ძმას, არამედ მისი ჯანმრთელობისა და სიცოცხლის სადარაჯონეულ დადგრძნება. როცა მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობა გაიგეს, გვირციდან არ მოსცოდნენ და ბოლომდე უკუნილეულს ჩემს აგადმყოფ ძმას. უნდა ვალიართ, მე ძმისა დაც კი ვერ ვაქცევდი ისეთი ყუდიდებას, როგორც ქლობურნმა მარინემ გამოიჩინა მის მიმართ. დღეს ხმამალა, ყოველგვარი გადაკარტების გარეშე შემიძლია ვთქავა, რომ სწორედ ქალბატონი მარინეს უაღრესად დიდი ადამიანობისა და მისი მაღალი პროფესიონალიზმის დამახურებაა, რომ ძმა ცოტხალი, ჯანმრთელი და უვნებელი მყავს. როგორც ექიმმა, მარინე ლვინიშვილმა გამოიჩინა დიდი გულისხმიერება და თავად, საკუთარი სახსრებით წილყვანა ჩემი ძმის რეზიტებზე, სადაც აღმოჩნდა, რომ ცალი ფლეხი მთლიანად შევად მოჩანდა. ექიმების დასკნით გაირკვა, რომ გადაუდებელი ასერაცია იყო საჭირო, რომელსაც საქმაო სოლიდური თანხა სტრიდებოდა. თბილისამდე გამოგვყენა მთელი ოჯახი, თავად მარინემ და მისმა შვილებმა, ირაკლი და ზურაბ მთლიანშველებმა, არ მიგვატოვეს, ირალი სამინისტროდან ყოველ დღე, შესვენებაზე მოდიოდა და ორჯერ 250 ლარი დაგვიტოვა, რომ საჭმელ ვერცხამა. მარინე ექიმი კი, ოქრაცამდე და ოქრაციის შემდგომაც რიანიდან დიდი სანიცველი ჩამოიყენა და კადევ ერთხელ ნახა ავადმყოფება. მათ ცველაფერი გააკეთეს, რაც ასე ცველების შემდგომი კველევებისთვის იყო საჭირო, მათვე დამაკლიანებს იმისთვის, რომ ჩემი ძმის ძვირადილი ტერიტორიაზე მიერ. ძალიან ერთობ, რომ ძალიან მაღლობის მოგვანებით ვიხდი. მადლობა შემოვიდებულის უაღრესად კეთილშობილ და სიკეთია აღსავს იჯახს. ჩემი ძმა, ანთონ ბაბიანი, მათ გადარჩენილი და ამისივეს მათ უფალი გადაუდიოთ სიკეთეს. მას შემდეგ ვთვლი და არც ვცდეთ, რომ ეს ოჯახი არის და დარჩება ცხოვრებაში ჩევნი იჯახის ყელაზე დიდ გულშემატკიცვად და გვერდში მდგომელად, რადგან ამაზე დიდ სიკეთე ჩევნითის არავის გაუერთება, სიკეთილის პირას მდგომ ადამიანს რწმენა ჩაუნერგეს და სიცოცხლე დაუბრუნებას იმ დიდი გვერდში დგომისთვის, იმ სიკეთისთვის ლმერთმა დალოცის ირაკლი შიოლაშვილი, ზურაბ მილობელი და მათი დედამარინე ლვინიაშვილი. ლმერთმა სიკეთე და კეთილისმსურველი ხლოს არ მოაკლოს ამ ოჯახს!

პატივისცემით, ცილი ბაბიანი.

ულცავება!

ირაკლი მარტივოვიაშვილის თავისი თავითა და ასილის მოძახვა „რგორებისა“

ილია მარტივოვიაშვილი
მოძახვა „რგორებისა“

ილია მარტივოვიაშვილი
მოძახვა „რგორებისა“

იყიდება!

იყიდება ოროთა-ხაინის სუფთა ბინა ლოკით და სარდაფით. მისამართი: ქ. დელფილისწყარო, პერეთის ქუჩა N 80, კორპუსი N 49, მე-2 სართული. ფასი შეთანხმებით. მსურველებმა დარეკვეტ შემდეგ ნომერზე:

598 93 97 40

იუმორი

სვანი და მეგრელი უყურებრნ ფილმს, ასეთი სცენაა, კაცი უნდა გადმოტეს სახურავიდან, მეგრელი იტყვის:

- მოდი დაგნიძლავდეთ რო გადმოხტება

- კა დავნიძლავდეთ.

კაცი გადმოხტება. სვანმა წაავი, მეგრელი ეუნდება: ეს კინ ნანას მეონდა და ვიციდი რო გადმოხტებოდა

- მეც მეონდა ნანას მარა არ მეგონა

მეონდაც თუ გარისკავდა

* * *

სვანი შევა ბიბლიოთეკაში და ეკითხება

ბიბლიოთეკაში:

- წიგნი „ქვეითი სვანი“ გაქვთი

- ფანტასტიკულების განცოცლება მეორე სარიულზე

* * *

განცადება: შევძენით თხილს განმტაცებელი ცხრა ძმა

* * *

ბაშვება არ იცის გაკვეთილი და მასავლებელი ეკითხება:

- რა მოხდა, შეიღო, რატომ ვერ ისნავლე?

- მშობლები ჩეუბობდნენ, ხმაური იყო და ვერ ვისავლე

- დედაქენებს ვიცინბ, კარგი ქალია და მამაშენა ვინა?

- მაგაზე ჩეუბობდნენ...

პარაზიტი

ორშაბათი 30.09 დღე ღამი 15 °	სამაგაბათი 01.10 დღე ღამი 12 °	ოთხშაბათი 02.10 დღე ღამი 11 °	ხუთშაბათი 03.10 დღე ღამი 10 °	პარასკევი 04.10 დღე ღამი 18 °	შაბათი 05.10 დღე ღამი 19 °	პარი 06.10 დღე ღამი 15 °
------------------------------------	--------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

გამოცემული შეს „პირაძი“
დირექტორი ინგა შიომლიაშვილი

რედაქტორი ნიკა გორგაძე

შერლოტ მიუხინა ფაქტებზე
ასუს აგენტი

სარდაფით გოლგო: ლალი მესრივილი, ილია გარტყოფლისგვირი (უკრალისტები);

ედუარდ ხარავა (სტოლისტ-მენჯერი); ნინი გურამიშვილი (რესტორანი); გიგი გერამიშვილი (კომპიუტერისტი); გიგი გერამიშვილი (უკრალისტები).

გაზეთი აწყობ და დაკაბადონდა „შირაქის“ კომპარტიერულ ბაზაზი.

რედაციის მისამართიდა:

ქადაჯ დალოვლისტებული,

ფარის ნიკოლაშვილი.

ტელ. 0 356 22 55-49;

598 72-18-72 (ლინკისტირი)

551 25-17-44 (რედაქტორი)

რედაციის მისამართის მიერ,

№6014-468.